

*Naturalisatie van Gartner, Carol Wilhelm
en 18 anderen*

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Carol Wilhelm Gartner en 18 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

In artikel 1, onder 1, wordt voorgedragen de Oostenrijkse verzoeker Carol Wilhelm Gartner, die in 1893 in Boekarest (Roemenië) werd geboren. Hij woont sedert 1951 in Nederland. In zijn onderhoud wordt voorzien.

De staatloze verzoekster Duifje de Jager, voorgedragen in artikel 1, onder 2, werd in 1886 te Koog aan de Zaan als Nederlandse geboren. Van 1921 tot 1957 verbleef zij in het buitenland. In 1942 verkreeg zij door naturalisatie de Amerikaanse nationaliteit, welke hoedanigheid zij inmiddels weer heeft verloren. Verzoekster geniet een Amerikaans ouderdomspensioen.

De Zuidslavische verzoeker Frans Alphons Kozole, genoemd in artikel 1, onder 3, verblijft sedert zijn geboorte in Nederland. Hij bezit de Zuidslavische nationaliteit. Als aspirant-beamte bij de Staatsmijnen verdient hij het brood voor zich en zijn Nederlandse echtgenote.

In artikel 1, onder 4, wordt voorgedragen de Duitse verzoekster Geesje de Lange, weduwe van Karl Ludwig Pichler. Deze van origine Nederlandse vrouw verloor door toedoen van haar echtgenoot het Nederlanderschap tijdens haar eerste huwelijk; zij verkreeg door haar tweede huwelijk met een Duitser de Duitse nationaliteit. In het onderhoud van haar en haar twee nog minderjarige kinderen is voorzien.

Tiang Goan Lim, de in artikel 1, onder 5, voorgedragen Indonesische verzoeker is van Indonesisch-Chinese afkomst. Hij verblijft sedert 1946 in Nederland. In 1959 is hij gehuwd met een Nederlandse vrouw. Hij behaalde de graad van biochemisch kandidaat aan de Leidse universiteit. Als wetenschappelijk medewerker bij een pharmaceutische firma heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn echtgenote.

De staatloze verzoeker Wladimir Maschkow, genoemd in artikel 1, onder 6, verblijft sedert 1936 in Nederland. Van zijn ouders bezat de moeder de Nederlandse en de vader van origine de Russische nationaliteit. Zijn inmiddels overleden vader werd reeds vóór verzoekers geboorte uit het Russische staatsverband ontslagen. Als kantoorbediende voorziet verzoeker in zijn onderhoud.

De Zuidafrikaanse verzoeker Pieter Wouter Schoonderwoerd, genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1913 in Rotterdam geboren. Hij vestigde zich in 1938 in Zuid-Afrika waar hij in 1946 werd genaturaliseerd. Verzoeker is thans in Lagos (Nigeria) werkzaam als bedrijfsleider.

De in artikel 1, onder 8, voorgedragen verzoekster Netty Thoeng werd in 1927 in Makassar (Indonesië) geboren. Zij bezit de Indonesische nationaliteit en is van Chinese origine. Na de ontbinding van haar huwelijk in 1954 vestigde zij zich ten huize van haar ouders in Nederland. Zij verdient het brood voor haar en haar kind als adjunct-commies bij de gemeente Amsterdam.

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

De in artikel 2 genoemde verzoekers worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht. De verzoekers afkomstig uit Indonesië, omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de overigen op grond van de hierna genoemde redenen.

De in artikel 2, onder 1, genoemde verzoeker Johan Lodewijk Bloedel, werd in 1911 te Semarang (Indonesië) geboren. Deze Indonesische verzoeker diende in het K.N.I.L. en was van 1950 tot 1962 in Nieuw-Guinea gevestigd. Thans woont hij in Nederland.

Max Brugman, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 2, is van Indonesische nationaliteit. Hij werd in 1931 te Cheribon (Indonesië) geboren en woonde van 1950 tot 1962 in Nieuw-Guinea. Inmiddels heeft hij zich in Nederland gevestigd.

De Belgische verzoeker Marinus Martinus Cornelis van Gool, genoemd in artikel 2, onder 3, verblijft sedert zijn geboorte in 1939 in Nederland. Als laborant voorziet hij in zijn onderhoud. Verzoekers vader werd genaturaliseerd bij de wet van 24 november 1960, *Stb.* 486. Adressant die op het tijdstip waarop zijn vader om naturalisatie vroeg nog minderjarig was, bereikte kort vóór het tot stand komen van diens naturalisatie de meerderjarige leeftijd, ten gevolge waarvan deze naturalisatie zich niet tot hem kon uitstrekken. In verband hiermede komt het billijk voor hem voor kosteloze naturalisatie in aanmerking te doen komen.

In artikel 2, onder 4, wordt voorgedragen de persoon, bekend als Theodoor Heijder. Deze werd in 1893 te Djokjakarta (Indonesië) geboren en is — ten onrechte — tot voor kort als Nederlander beschouwd. Hij verblijft sedert 1946 in Nederland. In Indonesië was hij van 1926 tot 1946 werkzaam bij het Gouvernementskantoor te Semarang. Daaraan ontleent hij pensioenaanspraken, welke na zijn naturalisatie zouden kunnen worden geëffectueerd. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om adressant de geslachtsnaam waaronder hij bekend staat bij de wet te verlenen.

In artikel 2, onder 5, wordt voorgedragen de Indonesische verzoeker Albert Keyner. Deze in 1917 uit een Indonesische moeder in Bodja (Indonesië) geboren verzoeker heeft steeds in de overtuiging geleefd Nederlander te zijn. Hij diende in het K.N.I.L. en verbleef tijdens zijn krijgsgevangenschap in kampen in Birma en Siam. Een door hem in gevangenschap opgelopen ernstige oogziekte is nog steeds een ernstige belemmering bij het zoeken naar een hem passende werkkring. Hij wordt voorgedragen met afwijking van de wettelijk vereiste verblijfstermijn. Sedert september 1961 verblijft hij in Nederland.

In artikel 2, onder 6, wordt voorgedragen de Indonesische verzoeker Salmon Samuel Loen. Hij werd in 1889 te Depok (Indonesië) geboren. Adressant huwde in 1922 met een Nederlandse vrouw. Van juni 1955 tot 1962 woonde hij in Nieuw-Guinea. Thans woont hij hier te lande; na naturalisatie kan hij recht op pensioen doen gelden.

Donald Herman Mahulete, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 7, werd in 1928 te Malang (Indonesië) geboren. Hij diende in het K.N.I.L. In 1950 vestigde hij zich in Nieuw-

Guinea, waar hij werkzaam is geweest als monteur. Sedert kort is hij in Nederland woonachtig. Als fabrieksarbeider voorziet hij in zijn onderhoud.

In artikel 2, onder 8, wordt voorgedragen de in 1938 tot Fransman genaturaliseerde als Nederlander geboren verzoeker Johannes Cornelis Scheepmaker. Hij verbleef vanaf zijn geboorte tot 1931 en nadien vanaf 1947 in Nederland. In 1946 huwde hij met een Nederlandse vrouw. Op grond van zijn militaire dienst in het Franse leger in de jaren 1939-1940 wordt hij voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht. Hij verdient als kraandrijver-machinist zijn brood.

De verzoekster Christine Smith, genoemd in artikel 2, onder 9, werd in 1893 te Menado (Indonesië) geboren. Niet is kunnen worden vastgesteld of zij door geboorte de staat van Nederlander of die van Nederlands onderdaan-niet-Nederlander bezat. Zij verloor haar nationaliteit ten gevolge van haar huwelijk met de Britse onderdaan Alexander Herman Cashin. Haar man is in 1946 overleden. Verzoekster die sedert haar geboorte in Indonesië had gewoond vestigde zich in 1958 in Nederland. Zij woont in bij een dochter wier huishouden zij verzorgt. De ondergetekende acht termen aanwezig voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn, terwijl het in verband met de bestaande onzekerheid omtrent haar

afstamming billijk voorkomt de naturalisatie kosteloos te verlenen.

De verzoeker bekend als Anto Soetiin, genoemd in artikel 2, onder 10, werd in 1931 in Sidoardjo (Indonesië) geboren. Hij is van Indonesische nationaliteit. In 1955 huwde hij met een Nederlandse vrouw. Van 1950 tot 1958 voer verzoeker op Nederlandse schepen; sedert 1958 is hij hier te lande als kelner werkzaam. Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om adressant de namen waaronder hij bekend staat bij de wet te verlenen.

In artikel 2, onder 11, wordt voorgedragen de Indonesische verzoeker Lioe Eng Tan. Hij is van Chinese origine en werd in 1932 in Djakarta (Indonesië) geboren. Sedert 1949 verblijft hij in Nederland. Als kantoorbediende voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Met uitzondering van de Zuidslavische verzoeker genoemd in artikel 1, onder 3, en de Franse verzoeker genoemd in artikel 2, onder 8, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben hetzij omdat zij hun nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.